

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 29/87

af 22. december 1986

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse fryseskabe med oprindelse i Sovjetunionen

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 2800/86⁽²⁾ bl.a. en midlertidig antidumpingtold på importen af visse frysere med oprindelse i Sovjetunionen.

B. Efterfølgende procedure

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede den sovjetiske eksportør, Technointorg, som hidtil havde afslået at samarbejde, samt visse importører om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. Der blev taget hensyn til de bemærkninger, som nævnte parter fremsatte.

Kommissionen afviste at høre en importør, som havde indgivet anmodning om at blive hørt efter udløbet af den frist, der var fastsat i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2800/86.

Technointorg anmodede om at blive gjort bekendt med de oplysninger, som var indgivet til Kommissionen af andre af de af undersøgelsen omfattede parter, hvilket blev imødekommet i det omfang, sådanne oplysninger var relevante for varetagelsen af dette firmas interesser, som havde været benyttet

af Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen, og som ikke var fortrolige i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2176/84.

- (3) Technointorg anfægtede påstanden om, at han skulle have afslået at samarbejde i forbindelse med den foreløbige undersøgelse. Eksportøren gjorde gældende, at han havde givet sit datterselskab i Belgien, EWA-Technical and Optical Equipment (EWA), mandat til at repræsentere sig under proceduren, og at hverken Technointorg eller EWA havde modtaget det spørgeskema, der var bestemt for eksportørerne.

Kommissionen bemærker, at EWA havde underrettet den om det pågældende mandat tre måneder efter indledningen af proceduren og under alle omstændigheder efter udløbet af den frist, som Kommissionen havde fastsat for modtagelse af spørgeskemaerne. Endvidere anføres det, at EWA på intet tidspunkt havde anmodet om, at det spørgeskema, der var bestemt for eksportøren, blev tilsendt dette selskab. Endelig havde Technointorg selv anerkendt modtagelsen af spørgeskemaet i begyndelsen af proceduren, og på trods af flere påmindelser fra Kommissionen havde selskabet afslået at indgive de ønskede oplysninger.

- (4) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold erklærede Technointorg sig rede til fuldt ud at samarbejde med Kommissionen.

Kommissionen gør opmærksom på, at til trods for disse forsikringer indgav eksportøren ingen oplysninger om sin eksport til Fællesskabet. I betragtning af, at Technointorg ikke gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat ved offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af proceduren⁽³⁾, ville det under alle omstændigheder ikke have været muligt at tage hensyn til de oplysninger, der måtte være indgivet af denne eksportør vedrørende eksporten til Fællesskabet, medmindre der var blevet iværksat en supplerende undersøgelse.

Bortset fra den yderligere administrative byrde, som det ville medføre at iværksætte en sådan supplerende undersøgelse, efter at der var indført en midlertidig antidumpingtold, kunne dette tilskynde

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 259 af 11. 9. 1986, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. C 319 af 11. 12. 1985, s. 3.

parterne til ikke at samarbejde straks fra procedurernes begyndelse og først give sig til kende, når den undersøgelse, som var gennemført uden deres deltagelse, førte til et resultat, som berørte de pågældende.

C. Dumping

- (5) Technointorg og EWA anfægtede den metode, som Kommissionen benyttede for at fastslå, om der var tale om dumping.

Bortset fra de betragtninger, som Kommissionen allerede har fremført i så henseende i forordning (EØF) nr. 2800/86, som Rådet tilslutter sig, vil den af de to berørte parter fremførte argumentation ikke kunne fastholdes af følgende grunde.

D. Normal værdi

- (6) Technointorg anfægtede valget af Jugoslavien som det land, der anvendtes som sammenligningsgrundlag, dels fordi produktionsmetoderne i Jugoslavien var forskellige fra produktionsmetoderne i Sovjetunionen, dels fordi købekraften i Jugoslavien var tre gange større end i Sovjetunionen.

Eksportøren fremlagde imidlertid ingen beviser til støtte for sin påstand og foreslog i øvrigt ikke noget andet land, der kunne anvendes som sammenligningsgrundlag.

Selv om eksportøren havde fremlagt overbevisende faktiske oplysninger til støtte for de fremførte påstande, ville det under alle omstændigheder have været nødvendigt at iværksætte en supplerende undersøgelse, som af de grunde, der allerede er anført i betragtning nr. 4 i denne forordning, er udelukket. For øvrigt er en sådan undersøgelse så meget desto mindre berettiget i det foreliggende tilfælde, som eksportøren, såfremt han anfægter den i forordning (EØF) nr. 2800/86 fastlagte dumpingmargen, ikke benægter, at der finder dumping sted, men blot gør gældende, at dumpingmargenen ikke kan være højere end 70 %; selv om en sådan påstand skulle vise sig at være korrekt, ville det på ingen måde ændre noget ved de foranstaltninger, der skal træffes efter afslutningen af undersøgelsen.

E. Sammenligning

- (7) Under den forudsætning, at Kommissionen ikke ville ændre sit valg med hensyn til det land, der anvendes som sammenligningsgrundlag, anmodede Technointorg om, at der blev foretaget tre justeringer i henhold til artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2176/84 med henblik på at foretage en gyldig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi.
- (8) Den første anmodning vedrører en justering på 30 % for at tage hensyn til de forskelle, der skulle være mellem Jugoslavien og Sovjetunionen for så vidt angår produktionsproces og omkostninger til komponenter.

Den anden anmodning vedrører en justering på 50 % for at tage hensyn til forskelle i lønomkostningerne, som skulle være tre gange højere i Jugoslavien end i Sovjetunionen.

Den tredje anmodning vedrører en justering på 20 % for at tage hensyn til det forhold, at de sovjetiske fryseskabe skulle være bestemt for et andet udsnit af markedet og for andre forbrugere end de produkter, der har oprindelse i Fællesskabet.

- (9) De forskelle, som eksportøren har peget på, kan ikke henføres til en af de kategorier af faktorer, der er nævnt i artikel 2, stk. 9 og 10, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84. Rådet tilslutter sig Kommissionens betragtninger i sidste afsnit af betragtning nr. 14 i forordning (EØF) nr. 2800/86. Det skal specielt anføres, at den tredje anmodning om justering ikke er relevant for sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen, men for undersøgelsen af spørgsmålet om skade. Hvad dette angår, er de af eksportøren fremførte argumenter behandlet i betragtning nr. 14 i nærværende forordning.

For så vidt angår Technointorgs to første anmodninger skal det anføres, at enhver justering af de omkostninger, der er konstateret i det land, som er valgt som sammenligningsgrundlag, i det foreliggende tilfælde Jugoslavien, ville indebære, at man baserer sig på omkostningerne i Sovjetunionen, der ikke er et land med markedsøkonomi, hvilket udtrykkeligt udelukkes i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Følgelig afvises de af Technointorg fremførte argumenter vedrørende justeringer, der skulle foretages for at tage hensyn til påståede komparative fordele.

F. Dumpingmargen

- (10) Rådet bekræfter derfor de konklusioner, som Kommissionen har redegjort for i betragtning nr. 19 i forordning (EØF) nr. 2800/86, og fastslår, at den konstaterede vejede gennemsnitlige dumpingmargen på 204 % er endelig.

G. Skade

- (11) Hvad angår dumpingimportens skadelige virkninger, har Technointorg anfægtet Kommissionens konklusioner som anført i forordning (EØF) nr. 2800/86.
- (12) For det første har eksportøren gjort gældende, at markedet i Fællesskabet for fryseskabe kan opdeles i to afsnit; dels et marked for kvalitetsvarer, som forsynes af fællesskabsproducenterne, og som består af forbrugere med stor købekraft, der vælger varer af høj kvalitet og med et bedre omdømme, dels et marked for varer af ringere kvalitet, der forsynes af eksportører fra Østeuropa, og som består af forbrugere med en mere beskeden købekraft. Eksportøren påstår, at disse to markeder er helt adskilte, og at der derfor ikke er nogen årsagssammenhæng mellem stigningen i importen med oprindelse i Sovjetunionen og nedgangen i produktionen i Fællesskabet.

Eksportøren har endvidere anført, at hans eksport til Fællesskabet i 1981 var ret ubetydelig, og at det er en kendt økonomisk foreteelse, at stigningen i salget af en vare, som i begyndelsen er ukendt af forbrugerne, almindeligvis er markant i løbet af de første år. Eksportøren har bekræftet, at hans salg i Fællesskabet for tiden er ved at stabilisere sig.

Endelig har eksportøren gjort gældende, at hans andel af markedet i Fællesskabet er, og at den ikke skulle kunne være årsag til den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Eksportøren anfægter i øvrigt, hvad dette angår, en kumulering af virkningerne af den samlede dumpingimport.

- (13) Selv om der ses bort fra de betragtninger, som Kommissionen har anført i forordning (EØF) nr. 2800/86, og som Rådet tilslutter sig, kan de af Technointorg fremførte argumenter ikke fastholdes af følgende grunde.

- (14) Ses der først på spørgsmålet om opdelingen af markedet, har Technointorg ikke fremlagt nogen form for bevis, der på tilfredsstillende måde påviser gyldigheden af de fremførte argumenter. Eksportøren har navnlig ikke godtgjort, at hans varer ikke er de samme varer som dem, der fremstilles af fællesskabsproducenterne i henhold til definitionen i artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2176/84. Følgelig skal virkningen af den af undersøgelsen omfattede import i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i nævnte forordning vurderes i forhold til produktionen af fryseskabe i Fællesskabet. For så vidt angår eksportørens påstand om, at der er tale om en kvalitetsforskel mellem de sovjetiske fryseskabe og de i Fællesskabet fremstillede, skal det fremhæves, at Kommissionen med henblik på at fastslå, om der foreligger underbud, har sammenlignet tilsvarende varer, bl.a. i henseende til indhold, udseende og udstyr. Selv om det erkendtes, at der findes forskellige kategorier af købere, er dette ikke ensbetydende med, at der er tale om en forskel i kvaliteten af de pågældende varer.

For så vidt angår udviklingen i importen og den andel af markedet, den tegner sig for, skal det anføres, at der her kun er tale om to af de faktorer, som i henhold til artikel 4, stk. 2, i nævnte forordning skal tages i betragtning ved undersøgelsen af spørgsmålet om skade.

Under alle omstændigheder er importen af de pågældende varer med oprindelse i Sovjetunionen steget med mere end 20 000 enheder fra 1981 til 1985, medens forbruget i Fællesskabet har været uændret. På de markeder, hvor denne import er koncentreret, er markedsandelen steget i samme periode, nemlig fra 0,8 % til 2,5 % i Det forenede Kongerige og fra 1,4 % til 8,3 % i Belgien. Technointorgs udsagn om den fremtidige udvikling i selskabets eksport til Fællesskabet, som ikke under-

støttes af nogen form for dokumentation, er ikke relevant for undersøgelsen af skade, der allerede er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet; hvad angår omfanget af importen, fastsættes det i artikel 4, stk. 2, litra a), i ovennævnte forordning, at det blot skal fastslås, om den er steget betydeligt.

Hvad endelig angår en kumulering af importen bekræfter Rådet Kommissionens konklusioner som anført i betragtning nr. 24 i forordning (EØF) nr. 2800/86.

- (15) Ingen af de af Technointorg fremførte argumenter giver anledning til at betvivle de konklusioner vedrørende skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som Kommissionen nåede frem til som resultat af den foreløbige undersøgelse. Rådet bekræfter følgelig disse konklusioner.

H. Tilsagn

- (16) Technointorg har afgivet to tilsagn vedrørende selskabets fremtidige eksport til Fællesskabet.

Kommissionen har efter konsultationer ikke kunnet godtage disse tilsagn og har meddelt Technointorg begrundelserne for denne afgørelse.

I. Fællesskabets interesser

- (17) Importfirmaet Peja Import BV har gjort gældende, at en antidumpingtold som den, der er indført ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2800/86, har haft og vil fortsat have til følge, at indførslen i Nederlandene af fryseskabe med oprindelse i Sovjetunionen må indstilles. Selskabet påpeger, at dette desuden vil have negative virkninger for den eksport, der finder sted som led i kompensationsaftaler med landene i Østeuropa. Rådet har taget disse bemærkninger i betragtning, men som følge af de vanskeligheder, som de producenter, der fremstiller fryseskabe i Fællesskabet, befinder sig i, og i betragtning af den pågældende erhvervsgrens økonomiske og sociale betydning, er Rådet nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind. Under disse omstændigheder er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at indføre en endelig antidumpingtold på importen af visse fryseskabe med oprindelse i Sovjetunionen.

J. Toldsats

- (18) På baggrund af ovennævnte endelige konklusioner bør den endelige antidumpingtold fastsættes til samme beløb som den midlertidige antidumpingtold, dvs. 33 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet. Denne sats, som er lavere end den konstaterede dumpingmargen, skulle i betragtning af den salgspris, der er nødvendig for at sikre

de effektive producenter i Fællesskabet en rimelig fortjeneste, være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet som følge af importen af de pågældende varer med oprindelse i Sovjetunionen.

K. Opkrævning af den midlertidige told

- (19) De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, bør følgelig opkræves med det fulde beløb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fryseskabe, henhørende under pos. ex 84.15 C II i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 84.15-41 og 84.15-46, og med oprindelse i Sovjetunionen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

2. Tolden fastsættes til 33 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 2800/86 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand